

Kistúlakörös: A Kovács-halomtól NyDNy-ra helyezkedik el, és arra a vízállásos részre támaszkodik, amely ugyancsak DNy-ról határolja azt a dombhátat, melyen lelőhelyünk található. Ez a dombhát szinte párhuzamos az itt haladó dűlőúttal, és ettől DNy felé, mintegy 50 m-nyire kezdődően gyűjtöttük cserepeinket, melyek gazdag őskori lelőhelyre utalnak. Ezt a dombot egy fasorral övezett ÉK-DNy-i irányú csatorna keresztben vágja át. A lelőhely hosszúsága ÉNy-DK irányban mintegy 350 m lehet, szélessége, pedig eléri a 100 m-t. Tény tehát, hogy lelőhelyünk nem érintkezik a Kovács-halommal, sőt, éppen hogy az ellenkező irányba haladva lesz egyre intenzívebb. Az 50. sz. lelőhelytől tehát nemcsak az út választja el, hanem kb. 50 m körüli leletmentes terület is, melyet megtoldhatunk azzal, hogy az út egy kisebb mélyedésben halad. A terület most mezőgazdaságilag művelt, szántó és friss vetés. A felszínen az őskori cserepek mellett egy szürke korongolt, illetve néhány cseréppel soványított, korongolatlan, szarmata kori töredéket találtunk, ez új információ a topográfia adataihoz képest.

Kovács-halom: Egy szinte pontosan É-D-i irányú ovális kiemelkedés, melyet K-ról határol egy hajdani vízfolyás ma már feltöltődött mélyedése. A dombhát relatív magassága mintegy 2,5 m, alapátmérője kb. 300 m lehet. A térkép szintvonalai pontosan jelzik ezt a kiemelkedést. A lelőhely déli széle biztosan elnyúlik az itt ÉK-DNy irányban haladó csatornáig és útig, sőt a csatornából kidobott föld magasságából ítélve, a csatornával is átvágták ezt a dombhátat. Mindenesetre itt már egészen alacsony a dombhát, és a csatornától D-re már szinte nem is érzékelhető. A csatorna É-i oldalán is már feketére vált a talaj színe, ami arra utal, hogy végül mégsem tettek nagy kárt a lelőhelyben. A domb teteje ugyanis egészen világos színű, még abban a kőkeményre száradt, hatalmas rögökből álló mélyszántásban is, ahol terepjárásunkat végeztük. A domb tetején, a szürkésbarna színű talajban térdig jártunk az őskori cserepekben, és egészen nagy darabok is voltak a felszínen. Ez arra utal, hogy a lelőhely igencsak pusztul. A csatornától D-re eső területen leletet nem találtunk. A fentiek szerint térképeinken módosítottuk a lelőhely körvonalait.

Munkatársak: dr. Jankovich-Bésán Dénes, dr. Nagy Levente.

TANKÓ KÁROLY

373. Szekszárd, Alsóvárosi temető

(Tolna megye) R

2005. május 20. és június 2. között régészeti szakfelügyelettel ellenőriztük a területen (Hrsz.: 0320/140) végzett földmunkákat. A kivitelezéssel járó földmunkákkal őskori, a péceli kultúrához tartozó objektumok, elsősorban hulladékkal, cseréptöredékekkel teli gödreinek legfelső szintjét érték el. Az ingatlan Ny-i széle felé haladva a humuszréteg egyre vastagabb, néhol a 120–150 cm vastag-

ságot is elérte. Itt a régészeti objektumok egyre ritkultak, majd megszűntek.

GAÁL ATTILA

374. Szeleste, temető mellett

(Vas megye) Kk

Az épülő 400 kV-os Győr-Szombathely távvezeték 198. sz. oszlophelyén (Hrsz.: 026/16), egy erőteljesen kiemelkedő dombvonulat K-i lejtőjén van a lelőhely, a mai temető mellett. 2005. júniusban a kutatás egy kb. 8×9 m-es területen folyt. Csupán néhány szórvány késő középkori apró kerámiatöredék került elő. A lejtő alja felé sötétebb foltot figyeltünk meg a bűzában.

FARKAS CSILLA

375. Szécsény, belváros

(Nógrád megye) Kk, Tö, Kú

A városmag-rehabilitáció építkezései miatt 2005 folyamán négy helyszínen folytak összefüggő feltárások a belvárosban.

Ady Endre utca, Forgách-kastély előtti parkoló: A legkorábbi jelenség itt egy két periódusú, igen mély árok volt, melyet a vár déli árkával azonosíthatunk, és utolsó periódusát a 15–16. sz. fordulóján töltötték be. A második periódusban a területen két ház, esetleg műhely állt. A déli ház kő-tégla alapozású osztófallal tagolt két helyiségéből a délebbi padlóját többszörösen megújították, míg az É-i padlóját vastag hamu fedte. Észak felől kettős karósról alkotta a fal vázát. A déli helyiségben 1533-as éremmel keltezett szemeskályha omladékát tártuk fel. Az É-i épület déli falának vázát megújított kettős karósról alkotta. A feltárt helyiség K-i részében téglakályha- vagy kemencealap, Ny-i részében vermek kerültek elő. Az utóbbi deszkával fedett vermekben majdnem ép edényeket és sok szerves anyagot tartalmazó szemétréteget találtunk. A területen a harmadik periódust egy közel sík, helyenként megújított, lekövezett felület jelentette, melynek egyik rétegéből 1634-es érme bukkant elő.

Ady Endre utca, Művelődési ház és az egykori Járásbíróság épülete között: A terület É-i oldalán egy, a 17. sz. végén elpusztult épület került elő, mely K-Ny-i tájolású, esetleg L alakú lehetett, és K-i része vélhetőleg alá volt pincézve. A ház tűzvészben elpusztult utolsó periódusában a többszörösen megújított padló felett több helyütt egykor talán a padlástérben tárolt nagy mennyiségű növényi maradvány került elő. A kutatás itt nem hatolt mélyebbre. A terület déli oldalán nem állt ház, a nagy mennyiségű hulladék alapján „hátsókerti” funkcióra gyanakodhatunk. A kutatott felület sarkában paticsal feltöltött pince részlete került elő. A legjelentősebb objektumként itt egy 1660-as évekre keltezett, sok üvegleletet tartalmazó, ácsolt kerettel körbevett latrina vagy szemétygyűjtő említhető.

Haynald L. utca: A városfal déli folytatásában nyitott szelvényben megfigyelhettük a kőfal és a palánkfal